

مهمترین راهبردهای تدوین آثار پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی با تأکید ویژه بر نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها اعلام شد

نظر به رصد وضعیت منشورات و علی‌الخصوص پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشگاه مذاهب اسلامی از سوی معاونت پژوهشی و فناوری، ضرورت برگزاری سلسله نشست‌هایی تخصصی در قالب «شورای تدوین و تعیین راهبردهای آثار پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی» با حضور استادان متخصص و صاحب‌نظر، در راستای راهبری آثار پژوهشی، احساس گردید.

این معاونت امیدوار است از خلال برگزاری این نشست‌ها راهبردهای نگارش آثار پژوهشی فاخر را در زمینه مطالعات تقریبی تدوین نماید تا بتواند گامی مهم در جهت تولید ادبیات نوین و کاربردی برای فراهم کردن زمینه مفاهمه بیشتر و نهادینه کردن گفت‌وگو با رویکرد علمی و معرفتی در فضای علمی حوزه و دانشگاه، بردارد.

در زیر گزیده مهم‌ترین راهبردهای تدوین آثار پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی، با تأکید ویژه بر نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها، که ماحصل مباحثات و مذاکرات همین سلسله نشست‌ها است، خواهد آمد:

الف) توجه به رسالت دانشگاه مذاهب اسلامی می‌بایست سرلوحه تمامی آثار پژوهشی این دانشگاه باشد. گروه‌های آموزشی دانشگاه ملزمند در تألیف و تدوین رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها این اصل اولی را مورد توجه قرار داده و ساز و کارهای بایسته و کارا جهت هدایت و پایبندی دانشجویان به سوی آن در پیش گیرند. توجه به رسالت دانشگاه می‌بایست هم در عناوین رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها و هم در محتوای آثار مشهود باشد.

سایر آثار پژوهشی در هر قالبی که باشند ملزم به رعایت رسالت دانشگاه خواهند بود و شرط پذیرش آنها برای ارزیابی اولیه در دانشگاه مذاهب اسلامی، رعایت این اصل مهم است.

ب) نوآوری آثار پژوهشی در چارچوب رسالت دانشگاه مذاهب اسلامی و توجه به تأثیرگذاری آنها با تکیه بر بنیة علمی قوی این گونه آثار، یک ضرورت اولی به‌شمار می‌آید. تتبع بی‌هدف، ناروشمند در باب پژوهش‌های سابق یا شخصیت‌های تقریبی و قلمفرسای‌هایی از این دست، جز تکرار مکررات و دور شدن از مأموریت دانشگاه چیز دیگری در بر نخواهد داشت. توجه به پیشینه آثار تقریبی هم به زبان فارسی و هم به زبان‌های دیگر کمک زیادی به ما برای دور ماندن از افتادن در دام دوباره کاری و موازی کاری، می‌نماید.

پ) عناوین آثار پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی، به‌ویژه رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها، می‌بایست ظرفیت لازم را برای انجام کار پژوهشی در راستای رسالت دانشگاه مذاهب اسلامی داشته باشند؛ لذا صرفاً افزودن واژگانی مانند «مقارنه‌ای»، «تطبیقی»، «تقریبی» و مانند آن، نمی‌تواند ملاک و معیار کار پژوهشی در چارچوب رسالت و مأموریت دانشگاه مذاهب اسلامی باشد. مراجع تأیید و ارزیابی عناوین آثار پژوهشی، رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها لازم است نسبت به رعایت این مهم توجه مضاعف و بایسته داشته باشد.

ت) تیم هدایت و نظارت بر رساله‌ها، پایان‌نامه‌ها و طرح‌های پژوهشی می‌بایست در زمره کسانی باشند که از توان علمی و سابقه لازم برای راهبری این آثار پژوهشی، برخوردار باشند؛ باید توجه داشت آن دسته استادانی که آشنایی دور با رسالت دانشگاه دارند و یا هنوز تعریف روشنی از «پروژه تقریب و تقارب میان مذاهب اسلامی» ندارند، توان هدایت و نظارت این گونه آثار را نخواهند داشت. به‌ویژه حضور استادانی که رویکردهای سیاسی، امنیتی، تبلیغی و یا فرقه‌ای در حوزه مطالعات مذاهب اسلامی، بر آثار مکتوب و شفاهی ایشان غلبه دارد، چه اهل تشیع باشند و چه اهل تسنن، در زمره تیم هدایت و نظارت آثار پژوهشی، ممکن است منجر به نتیجه مطلوب نگردد.

ث) آثار و متون پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی می‌بایست «مسأله‌محور» و «روشمند» و به‌ویژه متصف با پایبند به رعایت «روش

مطالعات مقارنه‌ای» باشند. به همین منظور می‌بایست گروه‌های آموزشی ضمن حساسیت بر پابندی دانشجویان تحصیلات تکمیلی بر مسأله‌محوری در نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها، به انجای مختلف «روش مطالعات مقارنه‌ای/ تطبیقی» و نحوه کاربست آنرا به دانشجویان، به‌ویژه دانشجویان تحصیلات تکمیلی، آموزش دهند. معاونت پژوهشی دانشگاه می‌بایست با همراهی و همکاری گروه‌های آموزشی، نشست‌های علمی مختلف با حضور استادان متخصص در خصوص «روش و روش‌شناسی مطالعات مقارنه‌ای» در راستای تحقق مأموریت پژوهشی دانشگاه برای اعضای هیأت علمی، استادان مدعو و دانشجویان تحصیلات تکمیلی برگزار نماید تا هم باب بحث و تبادل نظر در خصوص این شیوه پژوهش باز شود و هم اُفق‌های کاربست آن برای همگان روشن گردد.

